

tíðindablaðið

Útgevari: p/f sosialurinn

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Politískur- og fyrirtaksblaðstjóri: Krisjan Dahl

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen og Jóhann Mortensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

sosialurinn

Argjavegur 26
Postsmoga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Borgarliga pressan roynir at falsa

TAÐ ER ØLLUM kunnugt at tøy borgarligu blæðini Dagblaðið og Dimmalætt- ing royna at fjala munin ímillum kommunistar og demokratiskar sosialistar.

TÁ HESI BLØÐ umræða tøy kommunistisku londini, nýta tøy altíð orðafellið »tøy socialistisku londini«. Hetta verður gjørt fyri at gera demokratiskar sosial- istar til kommunistar í eygunum á lesarunum. Nú ein dagin nýtti útvarpið eisini orðafellið »tøy sos- ialistisku londini« í sam- bandi við olympisku summarleikirnar.

MUNURIN ÍMILLUM kommunistar og demokr- atiskar sosialistar er størri enn munurin ímillum høg- raflokkar í demokratiskum londum og høggraflokkar í høggravendum einaræðis- londum. Javnaðarpolitikk- ur byggir fyrst og mest av øllum á fólkaræði. Hesin politikkur byggir á sosialan solidaritet og felagsskap. T.v.s. at øll skulu liva trygt í samfelagnum. At øll skulu hava javnbjóðis møguleikar. At øll skulu eiga lut í ágóðanum. At øll skulu hava javnbjóðis á- virkan o.s. fr.

ROYNDIRNAR HAVA sýnt, at besta og tryggasta bolverkið ímóti kommun- ismunum júst er tann sosial- demokratiskur politikkurinn. Javnaðarpolitikkurinn hev- ur broytt samfelagini í slik- an mun, at fólk eru nøgd, og harvið eru gróðrarlik- indi hjá kommunistunum heldur ikki til staðar. Vit kunnu nevna nøkur lond við sterkum javnaðar- flokkum. T.d. Danmark, Svøríki, Noreg, Finland, Vesturtýskland, Bretland, Eysturríki, Frakland o.s. fr. Í hesum londum hava kommunistisku flokkarnir nærum onga undirtøku.

ØLL TEY LOND, sum í dag eru kommunistisk, hava verið stýrd av høgropolit- ikki, áðrenn tøy komu undir kommunistisku stýr- isskipanina. Og í øllum teimum londum, har møguleikin fyri kommunistiskari valdtøku er til staðar í dag, sita høg- rastjórnir. Vit kunnu bara taka londini í Mið- og Suðuramerika. Vit hava onki dømi um at nakað land við sterkari sosial- demokratiskari ávirkan er vorðið kommunistiskt.

ROYNDIRNAR sýna júst tað øvugta. Jú longri fólk koma niður í sosialari armóð, jú størri gerst longsulin eftir einum polit- iskum streymskifti. Og tá er vandi fyri, at skift verður frá ytsta høgna til ytsta vinstra.

Skeið ella peikifingur

Nú er skjótt fleiri ár síðan eitt av hjartamálum ar- beidsfólksins, lógin um ar- beidaravernd og harav ar- beidsfirlit, varð sett á stovn.

Men so seint sum 1. mai í ár, vóru tað meir enn ein ræðari ið eftirlýsti hesum

góða arbeiðseftirliti — longdust eftir at tað fór at virka.

Tað mesta vit hava hoyrt um hetta eftirlit, er at teir hava hildið nýkur skeið. Hetta er óiva eisini í lagi men bara ikki nóg mikið og minni enn so.

Nú hoyrdu vit stjóran á hesum eftirliti í útvarpin- um. Í samræðuni undir- strikaði hann týðningin av at halda skeið, og skuldi upplýsing brúkast sum tryggileiki, í staðin fyri hin hevjaða peiki- fingurinn. Hetta ljóðar

kanska gott, men harra Davidsen, menniskjuni eru nú einaferð ikki eingl- ar, og tí er sanniliga brúk fyri hinum hevjaða peik- fingri á meir enn einum ar- beidsplássi.

Hvussu halda tygum bjargingarútgærðin hevði sæð út umborð á skipum okkara, um skipasýnið ikki nýtti peikifingurinn, og hvussu høvdu brems- urnar á bilum okkara verið um ikki bílsýnið eisini nýtti henda fingur.

Hetta er kanska ikki so behagiligt, sum bert at halda skeið, men tað er hetta tygum fáa løn fyri. Tora tygum ikki at lyfta fingurinn, ella eru tygum ov góður við arbeiðs- gevararnar, tá eru tygum ikki hin rætti maðurin fyri okkum, tí eitt eftirlit ið ikki treytaleyst er uppá arbeiðsfólksins síðu, hava vit ikki brúk fyri.

Munandi meira nýttu høvdu tygum gjørt, við sjálvur at komið ein túr á

stilladsini, heldur enn at vit siggja í bakenda tyg- ara, á veg inn til stjóran í

Barnaútvarpið

Hvørt týskvöld er sum kunnugt ein sending í útvarpinum, sumkallast Barnaútvarpið. Ikki kann sigast annað, enn at hesar sendingar yvirhøvur hava verið góðar. Tá ið ein hevur í huga, hvussu nógv fyrireikingararbeiði krevst til eina soverðna sending, er tað undrunarvert, so væl sum hetta tiltakið hevur hepnast. Nóg gott tilfar hevur verið nýtt, og miðað hevur verið móti at upplýsa børnini um mangt og hvat, samstundis sum sendingin hevur megnað at havt eitt neyvt sam- band við teir yngru lurt- ararnar.

Næstseinasta týskvöld var tó nakað, ið mær ikki dámdi. Tá fór Barnaút- varpið undir ein útvars- leik, ið gjørdur er eftir søgu hjá Marionnu Debes

teir djúpu stólarnar.

1. Mei

Dahl. Leikurin er ivaleyst góður, men kortini gjørd- ist eg skelkaður, tá ið eg hoyrði illbenir av barna- munni.

Beint sum leikurin byrj- ar, sigur eitt barn: PINA- DOY! Og eitt annað barn heldur fram: O, JESUS!

Eg haldi hetta vera ræðuligt. Ikki tí, at eg sjálvur eri so góður, at eg ikki toli at hoyra slíkt. Men hetta við at barna og blóta, hetta er jú soverðið, ið børn frá fyrstu tíð læra, at tøy mega ikki gera. Tess vegna haldi eg tað vera óhugnaligt at hoyra soverðið í eini barna- sending. Lat ikki tað henda, at Barnaútvarpið verður óhóskandi fyri børn.

Steen Blicher
Christiansen

Útferð til Havnar

Kl. er 11 og Teistin leggur at Havnar kai. Tað eru nógv ferðafólk við. Teirra millum eru 20 búfólk og starvsfólk av Ellis- og pleyguheiminum á Tvør-

í teirra yngri døgum. Nú hava tit fleiri ferðir verið norðanfjörðs, og veit eg við vissu, at búfólkini hava verið ógvuliga glað fyri hetta.

Fyri nøkrum árum síð- ani vóru tit í Kirkjubø, tá segði Niclas Pedersen úr Sandvík mær, at hetta var fyrstu ferð, hann hevði verið í Kirkjubø. Niclas verður — um hann hevur liv og heilsuna til heystar — 98 ár. Tað er ein fragd at práta við hann og hoyra hann greiða frá.

Tú hittir eisini ein annan sera fryntliga og fróðan mann Óla úr Hvalba 88 ára gamlan. Har er Olaus á Heyggi úr Porkeri 89 ára gamal, eins og ein kempa á at líta! Tað var stuttligt at siggja hesar 3 spáka sær úr Útvarpshúsum yvir til grannan Norðurlandahús- ið.

Tú hoyrir teir práta um hesi prýðiligu húsin í Havn. Tá tekur Óli til orðanna og sigur: »Ja, men okur eiga eitt so gott og prýðiligt heim á Tvør- oyri — ellisheimið, sum er ogra stoltleiki:«

Síðani spyr hann undir- ritaðu: »Hoyr tú! Hevur tú sæð skúlan og hollina í Trongisvági? Har er so vakurt, at eg við mínum besta vilja ikki dugi at skilja alla ta ljóta skriv- ing, ið hevur verið um hesa holl. Skalt tú siggja

nakað vakurt og vælild- ið, skalt tú koma suður at siggja hollina.«

So leggur hann aftrat »Teir bygdu fyrst okum gomlu eitt prýðiligt heim, so bygdu teir ungdóm- inum eina stásiliga holl — og takk skulu teir eiga fyri tað.«

Undirritaða vil hervið veita starvsfólkunum eina inniliga tøkki fyri alt tað, tit gera bæði dagliga og tá onkur serlig tiltøk verða gjørd. Marjun! Tað er eyðsýnligt at búfólkini seta stóran pris uppá tað, tit gera — vit avvarandi eru ikki minni takksom. Mamma okkara, sum var útslitin, hevur á ellsárum fingið eitt so prýðiligt og menniskjansligt umhvøvi, at tað tænar Suðuroynni til stóran heiður, at hon og øll tøy, ið har búgva, finga lætt um í ellisárum, tá tær líkamligu kreftirnar gingu undan.

Eg havi øll góð ynskir at bera starvsfólkunum nú og í framtíðini. Eitt serligt ynski havi eg, og tað er, at tit fingi ein buss, sum var eignaður til koyristólur — ein við lyft — soleiðis at tit ikki skulu ovtaka tykkum, tá koyristólfólk- inni skulu lyftast úr og í. Og tað er eisini nógv betri fyri tøy.

Øll góð ynski og takk fyri ein ógloymandi dag saman við tykkum.

Hanna